

показалъ слабостъ или малодушие. По този случай, ний даже се боимъ, да не би го прѣдставимъ прѣдъ читателитѣ нѣкакъ не тѣй, за което ще се ограничимъ, да изложимъ само всичкитѣ събрани свѣдения, въ единъ хронически порядкъ.

Първото сражение, въ което влѣзълъ подпоручикъ Тодоровъ, е било на 4-й Ноемврий, въ боя отвѣдъ р. Тимокъ. Съ ротата си, той е билъ въ първата линия и стремително настѣпилъ, като ненадѣйно нападналъ сѣрбетѣ, отъ които хваналъ около 20 души въ плѣнъ. По поводъ на това сражение, е подадена телеграммата отъ Видинъ, извлечение отъ която е помѣстено въ 110 брой (1885 г.) на „Държавенъ Вѣстникъ“ и въ която се говори, че нашитѣ войски навлѣзли въ Сърбия отъ къмъ Брѣгово и слѣдъ едно сражение, отблъснали сѣрбетѣ оттаткъ Неготинъ, като плѣнили 150 души.

Успѣхъ на този бой, макаръ отъ начало и да клонѣлъ къмъ страната на нашитѣ, скоро билъ измѣненъ отъ пристигването на сѣрбскитѣ подкрѣпления. Въ сѣщото врѣме се получило извѣстието, за несполуката на нашитѣ подъ гр. Кула, а послѣ и заповѣдъ, — да отстъпятъ, за усиление гарнизона на Видинската крѣпость.

Още до пристигването въ крѣпостъта на подпоручика Тодорова, било е разнесено извѣстието за неговата храбростъ и неустрашимостъ. Въ г. Видинъ, той е пристигналъ на